

Formanden: Der er nu af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillet følgende ændringsforslag til det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stillede forslag om motiveret dagsorden:

„Mellem „valutakrisen“ og „fortsætter“ indføjes følgende: „hvorved opmærksomheden må være henledt på spørgsmålet om nedsættelse af militærudgifterne og en øjeblikkelig afkortning i den militære tjenestetid“.

Dette ændringsforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen tillod sig at sige, at jeg under disse forhandlinger havde gjort forsøg på at tale om noget andet. Det tror jeg er lidt uberettiget. Jeg har søgt at tale om de to ting, der har interesse, nemlig for det første om, hvilket arbejde folkettinget skal gøre, hvilken pligt folkettinget har, og dernæst om, hvad venstre og konservative agter at foretage sig, dersom det ministerium Eriksen-Kraft, som man tilstræber, skulle komme til magten her i landet. Det er disse ting, jeg har ønsket at tale om, det er vist sagens kerne, det tror jeg alle vil være enige om; men ikke et ord er det muligt at få frem fra de ærede partier derom.

Må jeg dernæst sige, at jeg er taknemlig for, at det ærede medlem ikke gjorde forsøg på at dementere de udtalelser, jeg fremsatte før angående regeringsdannelsen i fjor. Det ville også have været håbløst. Jeg må måske nævne en anden ting: at selve partiets blad her i København — der er måske ingen, der ved, at der er sådan et blad; det er et, der udgives af Hovedstadens Venstreforening — siger:

„Det er urigtigt at hævde, at efter Erik Eriksens demission forelå kun den ene løsning: en socialdemokratisk regering med eller uden radikal støtte. Der var yderligere en mulighed, som de fleste både indenfor og udenfor den politiske verden anså som en naturlig udgang af krisen: en ren venstre-regering. Man havde tydeligt udtalt“ — altså fra radikal side — „at en sådan regering ville man give parlamentarisk støtte.“

Videre hedder det, at så vidt var man ikke nået i forhandlingerne, da det ærede medlem hr. Viggo Starcke trådte ind i billedet, og det er jo rigtigt.

Jeg siger dette ikke så meget af hensyn til selve situationen, som fordi jeg synes, at historikerne, der skal skrive denne tids historie, skal have de rigtige oplysninger. Det er rigtigt, at medens det ærede medlem hr. Erik Eriksen endnu talte på knapperne, var det ærede medlem hr. Viggo Starcke i audiens på Amalienborg efter tur, og der henledte han opmærksomheden på, at det naturlige ville være, at kongen henvendte sig til det daværende ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Dermed forelå det for kongen, at der var et flertal i folkettinget, nemlig socialdemokrater, kommunister og retsforbundet, der pegede på det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, og dermed hørte så den historie op.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Erik Eriksen glemte at svare på et lille spørgsmål, jeg stillede. Det ærede medlem hr. Aksel Møller begyndte allerede nu at overveje, hvilken politik man skulle følge iøvrigt, og var herunder inde på, at den kommende regering skulle føre den toldpolitik, som det ærede medlem hr. Aksel Møller er tilhænger af, og som han nu siger nej til overfor den nuværende regering. Jeg vil gerne høre, om det ærede medlem hr. Erik Eriksen også har det med i sit program.

Må jeg blot endnu sige, at jeg foreslår, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag. Den slags små snedigheder interesserer os ikke. Det, som er indholdet deri, skal nok allsammen blive behandlet i det kommende udvalg.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: De bemærkninger, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte nu, bærer i usædvanlig grad præg af ikke at være helt sandfærdige, for det ærede medlem ved særdeles vel, at jeg aldrig har sagt noget til kongen om, at der eksisterede et flertal af socialdemokrater, kommunister og retsforbundet. Hvad ligner det så at stå og sige sådan noget? (*Bertel Dahlgaard:* Det sagde jeg heller ikke!). Jo, det sagde det ærede medlem. Det, der forelå,